

Cronica TV

(4)

După 38 de ani de prezență continuă pe micul ecran, *Pro patria*, emisiunea realizată săptămânal de Redacția Emisiunilor Militare de Televiziune a fost redusă la tăcere și ascunsă de ochii lumii printr-un edict atotbiruitor. În ciuda Legii privind pregătirea populației pentru apărare, care prevede că: *Ministerul Apărării informează populația atât prin presă, cât și prin emisiuni proprii de radio și televiziune, transmise fără plată pe posturile naționale (...) asupra problemelor importante din domeniul apărării și modul în care armata își îndeplinește misiunile ce-i sunt stabilite prin Constituție și legile țării.*

Președintele director-general al postului public de atunci, Tudor Giurgiu, și-a propus o televiziune emancipată de sub orice tutelă, renunțând la emisiunile departamentale, deci și la *Pro patria*. Chiar dacă ratingul emisiunii, de peste un milion de telespectatori, a ajuns regulă și nu excepție.

PRO PATRIA-40

Benone NEAGOE
benoneneagoe@presamil.ro

Revăd cu ochii minții edițiile derulate de-a lungul anilor și nu-mi vine să cred câtă emoție, câtă valoare autentică, profundă, necesară unui public tânăr, dornic de modele, a putut produce emisiunea armatei în cei aproape 40 de ani de existență și evenimente speciale.

Realizatorii Redacției Militare de Televiziune, atât câți au mai rămas, au refuzat să se resemneze. Cariera militară continuă să rămână pentru ei câmp, cer, mare sau munte, tabere, marșuri, poligoane, aplicații, arșiță, geruri, bareme. Dar mai ales dragoste de profesie și de armă. Reportajele și documentarele lor trec, în prezent, prin furcile caudine ale editorilor coordonatori din TVR, pentru că au ca argument un criteriu decisiv: valoarea. Ele vin dintr-o lume care nu are nimic comun nici cu politicul, nici cu luxul, nici cu convențiile sociale, nici cu falsul poleit al vedetelor.

Pro patria a rămas o emisiune pentru toți românii, mereu atentă la dorințele privitorilor.

Experiența în munca de televiziune, sinceritatea comunicării, decența gesturilor, demonstrează că demersul jurnaliștilor militari a rămas nealterat. Au reușit, pentru că au crezut în ea.

Am scris despre *Pro patria* și despre oamenii care au realizat-o (alături de care am lucrat ani buni), din prietenie și din spirit de solidaritate pentru o idee, o atitudine, o alegere.

Pro patria, rămâne un brand puternic, ale cărui valori au fost și sunt, adevărul, curajul, sinceritatea.

PUR ȘI SIMPLU, PRO PATRIA

Poet și prozator, colonelul Valeriu Pricină și-a dedicat 35 din cei 60 de ani de viață jurnalismului de televiziune.

Fondator în 1990 a Redacției emisiunilor militare *Pro patria* și redactor-șef al ei, a propus un format nou, modern și accesibil, și a extins considerabil aria de informații și analize din domeniul apărării. Prin profesionalism și pertință a reușit să apropie publicul larg de emisiunea armatei. În talk-show-urile sale a surprins întotdeauna printr-o răsturnare a conveniențelor.

Model uman și profesional, colonelul Valeriu Pricină a prețuit inițiativa și inventivitatea oamenilor din redacție, a încurajat echipa să îndrăznească în fiecare zi mai mult, a format succesori și a menținut emisiunea pe poziții de lider în segmentul orar în care aceasta era difuzată.

Curajul l-a făcut să adopte o atitudine corectă în detrimentul stării de confort personal.

Pentru că zilele care vin aduc cu ele și aniversarea a 40 de ani de la difuzarea primei emisiuni militare de televiziune, colonelul Valeriu Pricină, acum în rezervă, ne-a încredințat o expunere de motive privitoare la redifuzarea pe postul public de televiziune a emisiunii noastre militare, pe care o publicăm în continuare. (B.N.)

Filosofia care a generat prevederea constituțională potrivit căreia statul român este stat național unitar își găsește o expresie concordantă și în ideea că instrumentul principal de apărare al acestuia este o Armată Națională.

Dacă este națională, atunci Armata este, deopotrivă, și o instituție a Conștiinței Naționale, alături de Biserică și de sistemul organic Cultură - Educație.

În trecut – integrăm aici și perioada 1947-1989 – calitatea de instituție națională de apărare era conferită Armatei de organizarea ei pe două componente de bază:

a) una „populară”, națională deci, reprezentată de corpul, majoritar numeric, al militarilor în termen;

b) a doua, permanentă, reprezentată de corpul cadrelor active și de rezervă, profesionistă și destinată misiunilor de instruire, de comandă și stat major.

Această realitate axiologică, aceea care făcea din Armată o instituție populară, națională și, în același timp, generatoare de conștiință națională, a făcut istorie, a produs exemplare momente de glorie și de sacrificiu eroic și, subliniem, a fost elementul-cheie în Decembrie '89 când, în locul unei profesioniște băi generale de sânge, brațul înarmat al țării a optat, nu la ordin, ci printr-un act de conștiință, pentru sprijinirea celui alt braț, civil, aflat într-o legitimă revoltă.

O contribuție de mare importanță, credem noi, în răstimpul 1969-1989, într-un climat din ce în ce mai hipertensiv politico-militar, au avut-o în România și emisiunile de radio și televiziune difuzate sub genericul *Pentru Patrie* și *De Strajă Patriei*, emisiuni care au înlesnit prin imagine, sunet și cuvânt, funcționalitatea subtilii legături Armată – Popor, reușind, în condițiile specifice timpului, să pună în circulație publică o bună parte din valorile de conținut ale conștiinței naționale, multe dintre ele interzise anterior sau de-a dreptul reprimite.

Nu întâmplător ideea ca Armata Română să aibă, în continuare, în programele radio – TV, emisiuni proprii (a se vedea cele prevăzute de Legea pregătirii populației și a teritoriului pentru apărare) a funcționat și după momentul Decembrie '89.

Radiodifuziunea, pe lângă spațiul clasic oferit emisiunii *Pentru Patrie*, a inclus spații noi de emisie în realizarea redacției militare.

Televiziunea Română Liberă a inclus și ea în grila de programe o emisiune de continuitate a celei ante-

decembriste, sub genericul *Pro Patria*. Emisiunea – stau mărturie sondajele profesioniște, de rating, ale sectorului de specialitate al TVRL – s-a dovedit a fi, o lungă perioadă (1990-1998), o emisiune de top, situându-se mereu pe locurile I-II pe sectorul său de difuzare.

românesc, la sarcinile lui nu de moment ci de durată, apărând adesea un mediu de dezbatere ostil, negator până la invectivă, mai ales la generațiile tinere.

Astăzi, printr-o mutație care, dacă este explicabilă, nu ne și mulțumește, Armata Română este privită nu ca o

extrem de puternice, de eficiente publicistic și care sunt integrate unui organism de activă colaborare și schimb, intitulat *NATO Military Audiovisual Working Group*. Ca armă pentru a cărei importanță nu credem că e cazul să mai pledăm, IMAGINEA se bucură de întreaga atenție a

Festivitate la decernarea premiilor Pro Patria

Ulterior, nu interesul pentru temele emisiunii (emisiunea avea un public statornic) a scăzut ci interesul și simpatia unora dintre factorii de conducere și de decizie din MAPN, dar și din grupul de elită al societății civile, pentru mesajul unora dintre emisiuni perceput ca fiind mult prea ofensiv.

Scoaterea emisiunii *Pro Patria* din grila de programe a TVR în ianuarie 2006, s-a făcut prin manevre graduale, în primul rând prin difuzarea la ore de audiență moarte concomitent cu reducerea permanentă, drastică a resurselor umane și logistice destinate realizării ei.

Consecințele orbirii pe ecranul imaginii publice a sectorului destinat legăturii ostire – popor nu au întârziat să apară și, coroborate cu desființarea stagiului militar obligatoriu, cel ce alimenta componenta majoritar populară a armatei clasice, au dus la instalarea unui exces de indiferență civilă privitoare la fenomenul militar

instituție generatoare de conștiință națională destinată apărării, ci ca fiind o componentă organică NATO, profesionalizată strict pe specificul misiunilor acestuia. Nu este problema noastră să judecăm această stare de fapt dar credem că relansarea pentru marele public național a emisiunii *Pro Patria*, i-ar da acestuia posibilitatea să-și reconsidere, în timp, opiniile privitoare la fenomenul militar românesc actual și ar reintroduce, ca subiect de interes major, problematica ostirii și a oamenilor ei, în cel mai captivant și mai penetrant dintre mediile publicistice – mediul vizual.

Armata Română are nevoie, fără nicio îndoială, de un instrument care să-i pună și care să-i reprezinte în imagini chipul real, nu virtualizat după gusturi și după judecăți îndoelnice, care să-i satisfacă trebuințele legitime de protecție care să-i promoveze nemijlocit mesajul.

Toate țările membre NATO posedă, dealtfel, structuri audiovizuale

structurilor diriguitor euroatlantice. La una din reuniuni, cea din septembrie 1994, Ottawa, Canada, a participat ca asistent observator și o delegație a Armatei Române compusă din generalul de brigadă Marin Mirea și colonelul Valeriu Pricină.

Pro Patria, realizată într-o concepție nouă și difuzată corespunzător pentru a-și recăștiga publicul și a-și adăuga unul de calitate, ar putea să introducă o notă de maximă profesionalitate, de indiscutabilă probitate în disputele pe probleme de apărare și de securitate, animate în programele TV de un prea gălăgios cor de diletanți botezați peste noapte *analști politico-militari*. Un capitol atât de important al vieții corpului social românesc merită o reflectare mai curată și mai la distanță de pasiuni și pulsiuni obscure.

Colonel (r) Valeriu PRICINĂ